Amice.

Deed het mij byzonder genoegen deed gisteren uw naam met dien van een ander vriend van Luik en Antwerpen in den Courant te lezen, het lezen van twee andere namen temperde die vreugde. Niet dat ik d'eene dezer onbekwaam acht zoo als den anderen, maar het jus & rectum is wel eens in strijd met den [illegible] wil van sommige menschen.

Mijn antwoord aan den Recensent S. ligt gereed, doch ik zal 't, om eene rede die gij licht vat, nog eenige dagen in portefeuille houden.

Zal men dan dit onkruid nooit of nimmer kunnen uitroeien?

Morgen zend ik u mijne „Samenspraak tusschen Martens, van Aelst, en Erasmus, van Rotterdam, op 6n julij 1856."

Gij weet, dat ~~een~~ een van mijne Cantatetjen, door Gevaert in muziek gesteld, in den Augustijnentempel zal uitgevoerd worden. Die rede ten minste zal mij naar Brussel brengen, en ik verhoop wel, dat, hebt gij mij de eerste maal naar den Kunsttempel gebracht, ik thands in gelegenheid zal zijn gesteld er u met Mevr. Dautzenberg te brengen.

Zoo dra gij mij het hs. der Belgische Vertellingen zult gezonden hebben, zal ik het (na een goed contract in uwen en mijnen naam gesloten met den uitgever) ter perse leggen; vermits de Commissie, krachtens een ongegrond wetsartikel, bloot gedrukte werken aanvaardt.

Ik verhoop u dus eerlang weêr te zien, met de uwen.
Wees ondertusschen, met uwe beste vrouw, van de mijne en Vanduijse, hartgrondig gegroet, en geloof my te wezen

Altijd de zelfde.
Prudens.

uit Gent, 2 July 56.